

Maade, der navnlig vil virke hemmende i Købstad- og Landkommuner med en stor Arbejderbefolkning, foretager Indskrænkninger i Kommunernes Bevægelsesfrihed. Jeg skal villig indrømme den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen), hvad der ogsaa er udtalt af Udvalgets Ordfører (Kristiansen), at de prisregulerende Statsforanstaltninger, der rummes i dette Lovforslag, er et Skridt i den rigtige Retning og til en vis Grad vil bidrage til at aflaste Kommunernes Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger, hvad jeg ser saa meget hellere, som det ogsaa bidrager til, at de Penge, som Staten nu stiller til Raadighed, vil blive anvendt, medens et stort Beløb af de Penge, som paa de tidligere Dyrtidslove fandtes opførte som Tilskud fra Staten, i en Række Landkommuner ikke er blevet anvendt og altsaa heller ikke er kommet den Del af Befolkningen i disse Kommuner, som i mange Tilfælde trængte haardt dertil, til gode. Dette vil opnaas efter den nye Lov, idet alle de prisregulerende Foranstaltninger, som nævnes i §§ 1 og 2, sikkert vil komme til Anvendelse, hvorved der vil blive ydet Hjælp til mange, som ikke har faaet Hjælp efter den tidligere Dyrtidslov, fordi Anvendelsen af Statens Pengemidler var betinget af, at Kommunen ydede et Bidrag, og dette afholdt mange Kommunalbestyrelser fra at bringe Loven til Anvendelse.

Jeg havde imidlertid gerne set, at Rammen for Statens prisregulerende Foranstaltninger var blevet udvidet mere, eller rettere, at der var medtaget flere Varegrupper under Statsprisreguleringen. Herom er der ogsaa i Fællesudvalget ført Forhandling, idet der med Tilslutning fra Indenrigsministeren var stillet et Forslag i den Retning. Det lykkedes at faa Gryn ind under disse Foranstaltninger, men der var fremsat Ønske om, at ogsaa Ost og Kartofler blev taget med og paa en saadan Maade, at der blev givet Kommunerne frit Valg med Hensyn til Varegrupperne. Jeg havde gerne set en saadan Udvidelse af Lovens Ramme paa dette Omraade; jeg tror, det havde bidraget til at skabe bedre Forhold omkring i Kommunerne. Navnlig havde jeg gerne set, at Ost var blevet taget med, idet det forekommer mig, at den nugældende Pris paa Ost er saa høj, at det er umuligt for Arbejderne at skaffe sig dette Paalæg, hvad der er saa meget beklageligere, som alt andet Paalæg i Forvejen er oppe i

saadanne Priser, at Arbejderne heller ikke kan skaffe sig det.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at naar vi nu staar overfor Vedtagelsen af en ny Dyrtidslov, er det overordentlig glædeligt at se, at der er Villighed til at yde Tilskud til Nedsættelse af Priserne paa visse Livsfornødenheder, men samtidig kunde jeg meget ønske, at vi havde Opmærksomheden rettet paa, om ikke adskillige af Maksimalpriserne paa Livsfornødenheder er højere end strengt nødvendigt. Det nytter nemlig ikke, at man stadig yder Pengebidrag til Nedsættelse af Priserne, naar der samtidig virker en Bevægelse i Retning af at faa disse Priser skruet saa højt op som vel muligt. Jeg vil ønske, at man i den kommende Tid i endnu højere Grad vil beskæftige sig med dette Spørgsmaal, thi det er sikkert, at paa enkelte af disse Livsfornødenheder er Priserne saa høje, at det selv efter den Prisnedsættelse, der vil blive foretaget ifølge dette Lovforslag, bliver overordentlig vanskeligt for Smaakaarsfolk at skaffe sig disse Varer, og saa har man ikke naaet det, man skulde naa med disse Foranstaltninger, nemlig at hjælpe Arbejderbefolkningen, Smaakaarsfolk i det hele, over Vanskelighederne. Jeg antager, at vi senere — det blev løseligt antydet af den ærede Ordfører (Kristiansen) — vil komme til at beskæftige os med Dyrtidsforanstaltninger, og jeg tror ogsaa, det snart vil blive nødvendigt, navnlig i de store Byer og i de tættest bebyggede Kommuner, fordi de Bevillinger, som indeholdes i Lovens tre første Paragraffer om de prisregulerende Foranstaltninger paa visse vigtige Livsfornødenheder, om Statstilskud til Brændsel, Gas og Elektricitet og endelig de 9 Kr., som nævnes i § 3, der giver Kommunerne Ret til at foretage yderligere prisregulerende Foranstaltninger eller Understøttelser til trængende med under en vis Indtægt — det tror jeg, og jeg kan sige, jeg ved det —, i mange Kommuner ikke vil være tilstrækkelige til at hjælpe paa de Steder, hvor der skal hjælpes i den kommende Vinter. I disse Kommuner maa man ty til de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 4. Men disse Bestemmelser er blevet betydeligt indskrænket i Forhold til den nu gældende Dyrtidslovs § 2. Ifølge den gældende Lov kan Kommunerne med Ministeriets Tilladelse foretage almindelige prisregulerende Foranstaltninger efter § 2, og derefter kan man faa $\frac{1}{3}$ Tilskud, hvad der ogsaa stilles i Udsigt efter § 4. Men i den nye